

VECKOBLADET

Fredag 15 december

Utkommer fredagar

2000 26:e årg.

39

Rättvisa - Fred i Palestina Respekt för de mänskliga rättigheterna och folkrätten

Manifestation
Lördag 16 dec. kl 12.30
på Stortorget i Lund

Talare: Anna-Karin Hammar, Lasse Flygare,

Mia Gröndahl och Stefan Holmström
Dans av Palestinska Föreningen,
Landskrona

Musik av Röda Kapellet, Lund

Arrangör:

Aktion för Palestina

som stöds av bl.a.

socialdemokraterna, vänsterpartiet,
miljöpartiet och deras ungdomsför-
bund

samt ett stort antal små och stora
kulturföreningar och hjälporganisatio-
ner.

Solidaritet med Palestina

Ockupationsmakten Israel har trappat
upp våldet mot Palestina. Nästan varje
dag får vi genom media vetahur fler
palestinier mördats.

Alla palestinavänner måste visa sin
solidaritet med det palestinska folket.
Därför har Ung Vänster arrangerat en
insamling till ett sjukhus i Palestina.
Skramlar det gör vi under julveckan,
med början måndag den 18 decem-
ber och vi håller på till Lilla julafton,
som i år infaller en lördag som är lång-
lördag.

Vi hoppas få hjälp. Anmäl sig gör
man på Ung Vänsters lokal,
Svartbrödersgatan 3, genom att skriva
upp sig på detschema som där finns
uppsatt.

Vi hoppas bli så många att vi kan stå
hela dagarna från och med att affä-
rerna öppnar kl 10 tills de stänger kl
18.

Julkommersen ger förhoppningsvis
upphov till en givmildhet som gäller
fler än de allra närmaste.

UNG VÄNSTER LUND

Resolution: Israel ut ur Palestina!

Israels f.d. högsta säkerhetschef, Ami
Ayalon, en mycket känd och uppskat-
tad profil i Israel, sägs ha chockerat
den israeliska och världsoptionen
genom sitt avslöjande av den fasans-
fulla terror och grymhet, som det pa-
lestinska folket är utsatt för: "Att
ständigt sätta en gevärsmynning mot
deras huvuden".

Om denna sanning fick vi veta redan
1986, då den israeliska professorn
Yehoshafat Harakabi, grundaren av
Israels underrättelsetjänst, "den hög-
sta akademiska höken" i den israeliska
politiken, kom ut med boken "Ödes-
digra beslut" (360 tätskrivna sidor).

Det var inte bara en självvransakning
utan en svidande uppgörelse med den
israeliska krigs- och ockupations-
politiken och den totala brutaliser-
ingen av det israeliska samhället,
palestinierna och hela mellanöstern-
regionen, befolkad av 250 miljoner
invånare.

Den fortsatta ockupationen och
bosättningarna (då fanns enbart 50
000 bosättare) utgör det största hotet
mot Israels själva existens, säger
Harkabi.

Huvudförutsättningen för fred, enligt
honom, är att Israel fullständigt läm-
nar alla de ockuperade områdena,
Västbanken, Gazaremsan och
Golanhöjden. Nu gäller det också en
bit mark i södra Libanon, som Israel
vägrar lämna tillbaka, och en total
upplösning av alla bosättningar av en-

lighet med FN-resolution 242.
Harkabi bestrider helt argumentet att
dessa åtgärder kommer att försvaga
eller hota Israels existens. År 1976
uttalade den dåvarande säkerhets-
ministern Moshe Daian i en intervju
med den israeliska kvällstidningen
"Ihdiot Haronet" att det var Israel som
under alla år provocerade fram
blodsutgjutelserna med de arabiska
grannarna i mer än 80% av fallen.

En djupgående analys av Israels sä-
kerhet och styrkeförmåga får vi ta del
av i boken "The emergence of Israeli
militarism 1946-1956" (1995, 400 s),
skriven av den israeliske professorn i
sociologi och antropologi, Uri Ben
Eliezer. Han menar att Israel hade
kunnat undvika till och med 1948-krig-
et genom en icke militaristisk poli-
tik.

En annan känd samhällsvetare, Simha
Flapan, slår i sin analys hål på de sju
myterna om Israels tillkomst, "The
Birth of Israel, Myths and
Realities" (1987).

Enligt honom går den israeliska mili-
taristiska politiken enbart ut på att er-
övra "hela det heliga fäderneslandet",
dvs hela Palestina.

Vi vädjar till den svenska regeringen
att försöka förmå den israeliska reger-
ingen att efterleva de senaste 21 be-
slut, som antagits av FN: 54:e session,
där man anser att Israel ständigt
kränker de palestinska rättigheterna
och FN:s beslut.

Bellman – kungasmickraren
på en målning av P. Krafft
d.ä. 1779. Det finns också en
annan bild av Bellman enligt
artikelförfattaren.

Bellmans tid och vår, 6

Det berättas att Bellman en kväll
1789, på hemväg från sällskapsorden
Par Bricole, sjöng en sång om *égalité*,
dvs. jämlikhet, en av franska revolu-
tionens paroller. Men det lugnade sej.
Några år senare lovade han den bli-
vande Karl XIII att denne aldrig be-
hövde "höra *ça ira*", alltså en av
revolutionens blodigaste sånger. Bell-
man nöjde sej med att driva med rika
uppkomlingar och göra sej lustig över
adelsfröknarnas franska läspande.

För genomgripande samhällskritik får
man gå till någon annan än Bellman.
Men han solidariserade sej med ett
antal urspårade existenser i deras
svaghet och storhet. Det är också pro-
gressivt, om man så vill.

Däri liknade han den enda svenska
skald i vår tid, som påminner om Bell-
man i formatet, Cornelis Vreeswijk.
Fredag kväll kl. 19.30 börjar alltså
Röda Kapellets Bellmanafon, "Om
styrmandottern Gretgens död på fa-
briken", på dagcentralen nere i Nö-
den. Det blir dryck i Bellmans anda,
lite tilltugg och mycket musik, inklu-
sive allsång. Välkomna!

GR

Ung Vänster bjuder såväl ung som gammal på bio!

Måndagen den 18 dec är den som så
önskar välkommen att gå på bio. Fil-
men som visas är Ken Loach's ännu
inte visade "Bröd och Rosor".

Loach är känd för sina skildringar av
den brittiska arbetareklassen och dess
kamp. Han har tidigare gjort filmer
som "Riff Raff" och "Land och Fri-
het" (om spanska inbördeskriget).

Filmen börjar kl 19.00

Vi samlas 18.30 på Stortorget.

*För att kunna följa med måste man
anmäla sig till Ung Vänsters distrikts-
expedition i Malmö*
(tel 040/92 14 11).

Alla är välkomna – medlemmar i Ung
Vänster, Vänsterpartiet, sympatisörer,
Veckoblads läsare, vänner, släktingar
och alla andra (som anmäler sig).

Välkomna

UNG VÄNSTER LUND

Vänsterpartist stämd av kommunen

Lunds kommun stämmer nu vänsterpartisten Cecilia Wadenbäck, eftersom hon bestrider den övertidsavgift (straffavgift), som kommunen debiterat henne för att hon vägrat använda "nuddisen" hos sin dagmamma. Kommunen hävdar dessutom felaktigt i sin stämningsansökan att Cecilia "inte till fullo betalt avgiften för denna barnomsorg." Jag har hela tiden betalat min omsorg, säger Cecilia. Däremot har jag inte haft någon övertid och ska självfallet inte betala för övertid jag inte haft.

Cecilia har vägrat använda kommunens tidmätningssystem för barnomsorg, de s.k. "nuddisarna"; hon menar att systemet är brukarovänligt. Föräldrarna har varit tvungna att lämna in schema med barnets tider till kommunen. Varje barn har utrustats med en "nuddis", som föräldrarna sedan använt för att stämpla in och ut barnet varje dag. Den stämplade tiden har sedan jämförts med den bokade och tid utöver den bokade har debiterats med övertidsavgift. Föräldrar som glömt att nudda eller vägrat använda nuddisarna har debiterats övertidsavgift motsvarande förskolans öppettid, d.v.s. 12 timmar per dag.

Problemet, menar Cecilia, är utformningen av nuddisarna. Systemet är en envägskommunikation, en "svart låda", där den enda bekräftelsen på att du stämplat in eller ut är ett pip. Du kan inte som förälder se vilken tid som registrerats, inte ens kontrollera om du

har kommit ihåg att nudda. Du kan heller inte se ditt "saldo" - har jag tid tillgodo eller har jag använt för mycket tid jämfört med den bokade? En utrustning för flexitid, av motsvarande undermåliga kvalitet, på en arbetsplats skulle aldrig accepteras. Därför har jag vägrat nudda, säger Cecilia.

Cecilia har hela tiden fört listor över dotterns tider hos dagmaman, listor som lämnats in till förvaltningen för att visa att hon hållit sig inom den bokade tiden. Tidlistorna har styrkts av dagmaman. Ändå har Cecilia debiterats en övertidsavgift som om dottern varit hos dagmaman 12 timmar/dag. Cecilias barnomsorgsavgift är 1.200 kr/månad. Utöver detta krävs hon nu på 3-4000 kr per månad i övertidsavgift, totalt 20.475 kr. Dagmaman har däremot inte fått betalt för motsvarande övertid.

Lunds kommun tillämpar från oktober ett system där kontrollen av den bokade tiden mot den nuddade inte längre används. Övertidsdebiteringen har slopats. Detta gör att det inte finns något annat intresse för kommunen att driva målet, än ren prestige, menar Cecilia. Jag har fått ta emot mängder av brev och telefonsamtal från föräldrar som stöder mig i kampen mot kommunen. Föräldrar i Lund har betalat in 9.300 kr till stöd för Cecilia att driva en rättslig process mot kommunen. Cecilia säger att det kommer att kosta henne minst 35.000 kr att driva frågan vidare. VB:s läsare är välkomna att lämna bidrag på Cecilias postgirokonton 447 03 46-0. Märk talongen "nuddis."

RL

emot Lunds enhälligt antagna policy i dessa frågor. Eftersom Pysslingen AB i sin ansökan ville klämma in 60 barn i lokaler där det tidigare vid "extrema tidpunkter" funnits maximalt 45 barn tyckte till och med den borgerliga majoriteten i kommunstyrelsen att någon sorts anständighetsgräns hade överskridits. De ber nu det berörda företaget återkomma med kostnadskalkyl och verksamhetsbeskrivning för den övre extrema gräns som lokalerna kan klara - 45 barn. Att personalstyrkan redan förefaller underdimensionerad tar man ingen hänsyn till. Ej heller till de föräldrar och barn som precis tvingats lämna daghemmet p g a det minskade barnafödandet.

Vänsterpartiet reserverar sig till förmån för sitt förslag att avslå framställan.

**MATS OLSSON,
VÄNSTERPARTIET**

Mats Olsson är reserverad när det gäller borgerliga medborgarkontor

När Lunds borgerlighet avvecklade närdemokratin i Lund lanserade de i stället medborgarkontor som någon sorts fattigt substitut. Men ingen kunde tro att det skulle bli så fattigt. När nu borgerligheten efter ett år av försening och beslutsvända äntligen försökte sätta ner foten, så drog de upp den lika snabbt igen. I sina egna direktiv talade de om att införa politiska grupper ute i byarna för att stärka banden med invånarna. Några sådana vågar de nu inte införa. I dessa skulle moderaterna och kristdemokraterna, enligt egen utsago, se spöken som påminner för mycket om KDN. Någon decentralisering av förvaltningsorganisationen blir det inte heller tal om, då de olika facknämnderna styvt håller på sitt.

Vänsterpartiet har varit emot hela denna befängda idé redan från början. Vi har istället velat utveckla den verksamhet inom biblioteken som kallas medborgarnas informationskontor. Men vi har trots detta arbetat konstruktivt i den politiska styrgruppen enligt fullmäktiges beslut, bl a för att verka för en decentralisering av förvaltningarna. Borgerligheten befinner sig nu i oordnad reträtt från sina eget beslut. Förslaget i kommunstyrelsens var så tunt och dåligt att ingen ville försvara det. Det borde i sin helhet ha återremitterats.

**MATS OLSSON,
VÄNSTERPARTIET**

Överbud (s)

— Summerar man satsningarna på E 22, E 4, Citytunneln, Hallandsåstunneln, yttre godsspår, mer kollektivtrafik i städerna, utbyggd regional kollektivtrafik är det satsningar som sammanlagt nog tar hela det utrymme vi har för nationella infrastrukturinvesteringar.

Det var Karin Svensson Smith (v) som i riksdagen frågade statsrådet Lars-Erik Lövdén. Bakgrunden var en artikel av regeringens "Skånegrupp" som bl.a. hade innehållit en önskelista med investeringar. Eller var artikeln något mer? Knappast, om man får tro (Malmöpolitikern) Lövdén som undvek att ge ett rakt svar.

Men hur kan ni plädera för vägutbyggnad, undrade Svensson Smith. Miljömålskommittén var ju ense om att den trafik som går på fossilbränsle måste minska. Jo, det handlar om trafiksäkerhet, svarade Lövdén, trots att han säkert visste lika bra som den frågande att det finns mycket billigare och effektivare sätt att få ner olyckorna: övervakning av nykterhet, fart och bältesanvändning. Och de effek-

Bo Selmer vill inte ha miljöbil!

Markentreprenad är ett sorts kommunalt låtsasbolag, som har hand om kommunens bilar. ME har en någon mindre miljöbelastande personbil som drivs med bensin och el, en s.k. hybridbil. Häromsistens försökte man prängla ut den för leasing till någon kommunal förvaltning. Man vände sig då förhoppningsfullt till miljökontoret och erbjöd dem bilen. Miljöförvaltningens chef, bo Selmer avböjde emellertid. Man ville hellre ha en dieseldriven bil! Miljövännerna i Lund är nu en illusion fattigare.

RED

Decembervandring

En stilla tur i Stehagstrakten, fjärran från juljaktet? Övernattning i ett präktigt vindskydd som står mot eventuella (och osannolika) regnskuror? Intelligent samtal kring en sprakande brasa? En mustig köttgryta (svenska nötdjur!) och en god bourgogne därtill?

Vandringssektionen är alltså på gång. Avresa med pågatåg från Lund C fredag 22.12 kl. 17.06. Tillbaka i Lund redan vid lunchtid nästa dag. Information från och anmälan till Gunnar Sandin, tel. 135899.

FRÅN
DET
KOMMUNALA

Trots att Barn- och skolnämnd Söder avstyrkt att Pysslingen AB skall få starta upp verksamhet i f.d. Klostergårdens förskolas lokaler, så verkar den borgerliga majoriteten i kommunstyrelsen vara beredd att bevilja detta. De går vidare under devisen att privatisera till varje pris, kosta vad det kosta vill. Drätselkontoret har uttryckligen varnat för att kostnaderna för barn- och skolnämndarna springer iväg, men vad hjälper sunt förnuft när det gäller att till varje pris hjälpa in det privata näringslivet i skolan och barnomsorgen. Vid förra kommunstyrelsemötet tillstyrkte borgarna en ansökan om att få grunda en privat dyslektikerskola, rakt

tiva vajerräcken som har satts upp på E 22 kostar inte särskilt mycket.

Riksdagens stora och viktiga trafikfråga under de senaste veckorna har annars varit "PPP-modellen", dvs. att investeringar ska kunna tidigareläggas om privata intressen förskotterar pengarna. Finland har redan prövat den på en motorväg — och förkastat det, det hade varit billigare för staten att låna pengarna i bank. Men den svenska väglobbyn driver på, och den har hittills fått de borgerliga partierna och näringsminister Rosengren med sej. Trots att även vissa svenska spår förskräcker. Vi tänker närmast på Öresundsbron som följde ett slags PPP-mönster, men som får svårt att klara kapitalkostnaderna om biltrafiken stannar på nuvarande nivå. Staten har redan fått gå in och stötta likviditeten.

Vi får hoppas att vänsterpartiet, miljöpartiet, Naturskyddsföreningen och finansministern (som vill ha kontroll över budgeten, inte se pengarna låsta i förväg) kan hålla emot.

GR

Kort kommentar från ondskans pionjärer

I sina senaste artiklar i Veckobladet har Ulf Nymark gått från klarhet till klarhet och mot alla odds lyckats överträffa sig själv i sina frenetiska korståg. Som vanligt i Ulf's märkliga värld står striden mellan demokratiens förkämpar (anförda av honom själv) och stalinistiska, anti-demokratiska diktaturkramare. I den senaste artikeln förklarar Ulf hur dessa ondskans pionjärer ser på partihistorien. Efter att med stort intresse ha tagit del av Ulf's skarpsinniga analys, tänkte vi göra några randanmärkningar för att om möjligt berika bilden.

Som vi har fått det återberättat för oss bestod partiet tyvärr inte enbart av "rakryggade, bredaxlade klasskämpar med fast blick som behandlats taskigt av borgare och socialdemokrater". Med i partiet fanns visst även en grupp "kommunister" som bl.a. ägnade sig åt den tvivelaktiga sysselsättningen att tvinga ned människor ur talarstolar. Tyvärr fanns det inom båda dessa grupper en naiv och felaktig inställning till "real socialismen". Hur utbredd denna uppfattning var och vilka uttryck den tog sig ämnar vi inte behandla här, utan vi går istället vidare till mer relevanta och aktuella frågor.

Ulf härleder partiets – och därmed de som han betraktar som dess nutida okritiska apologeter – förment anti-demokratiska hållning ur det faktum att det trots sin ringa storlek och väljarstöd, envisades med att hävda rätten till en ideologi och bedriva verksamhet utifrån denna. Om det är odemokratiskt och elitistiskt i sig att stå för en åsikt eller samhällsanalys som inte delas av majoriteten, så borde alla "demokratiska" partier – även ett resultatinkänt 12% parti – i nuläget rimligtvis upplösas. Underkänner verkligen Ulf alla former av opinionsbildning? Om så är fallet skulle det vara en extremt märklig och motsäggelsefull hållning hos en person som varit politiskt aktiv i närmare 30 år. Alternativet som återstår för Ulf när han skall förklara varför folk tar bilen till jobbet och inte inser att "socialismen nås på cykel", måste väl i så fall vara ren och skär kalkylerande ondska.

När så Ulf i slutet av sin artikel (sista stycket) inte helt oväntat höjer den omtalade "gamla lundalinen" till skyarna, finner vi det anmärkningsvärt att han hävdar att denna är identisk med "partilinen". Under den tid som Ulf fortfarande satt i styrelsen vill vi minnas att han – understödd av människor som idag är politiska vildar – antog ett uttalande som beskrev denna partilinj som "ett parti som i praktiken väljer att inte driva politik, ett parti

Partistriden i Lund tycks inte påverkas av julens fridsbudskap. Ulf Nymark pucklar på "revisionisten" Rune. Henrik Smith (i Napoleonhatt) betraktar intresserat hur Sten Henriksson försöker läsa tankarna hos en ungdomskommunist. I förgrunden försöker Gunnar Sandin hindra Cecilia att ringa till valberedningen.

som under självbelåtet och självtillräckligt tuggande av förlegade teser och utropande av politiskt substanslösa slagord ställer sig som åskådare vid sidan av den politiska arenan och som nöjer sig med att recensera politiken och "inta en korrekt klassståndpunkt" (Vilken tur att Ulf så effektivt bidragit till att göra Lund till en "floskelfri zon"). Om Ulf vill lösa denna motsättning genom att hävda att den verkliga partilinen inte är den som partiets högsta beslutande organ ger uttryck för utan istället vad Ulf uppfattar som Gudrun Schymans åsikter, menar vi att han är snubblande

nära en "förnyad" form av stalinistisk ledarkult.

Mot bakgrund av ovanstående borde det vara uppenbart även för Ulf att vi inte anser att det inte finns några motsättningar inom dagens Vänsterparti. Däremot tror vi inte att skiljelinjen går mellan demokrater och stalinister. Vilka meningsskiljaktigheter vi ser i partiet och vari dessa har sin grund kan vi återkomma till i en framtida debatt med Ulf. Detta förutsätter dock att han börjar närma sig en debattstil som ligger inom anständighetens och rimlighetens gränser.

MARTIN WOLGAST
NIKLASSELBERG

Toleransen än en gång – svar till Robert N

Att Robert Nilsson (i VB nr 37) kallar mej etnocentriskt kortsynt och oförsonligt envis kan jag tåla – det roar mej faktiskt en smula. Inte heller känner jag mej personligt berörd av hans krav på mindre debatt och mer utåtriktat arbete. Är det något jag vill förebrå mej själv för när det gäller min trettiåriga partiaktivitet är det att jag så glatt har låtit mej absorberas av allsköns praktiska sysslor, inte minst agitations- och propagandaarbete, antingen det gällt blåsmusik, flygbladsutdelning, kampanjorganisering eller deltagande i olika manifestationer – för att ta det mest aktuella exemplet: de senaste lördagarnas Palestinamöten (där tyvärr ingen från Ung Vänster har syns till). Jag hade varit en bättre politiker, och därmed till större nytta för vänsterns sak, om jag hade läst, tänkt och debatterat mer.

Mindre nöjd är jag med att han inte seriöst vill diskutera den fråga som jag ställde, den om toleransen eller, om man så vill, om vänsterpartiets spännvidd.

Den utgick från den person som nog är inte bara vänsterns utan hela Sveriges mästare i utåtriktat (och framgångsrikt) politiskt arbete, Lennart Värmbj i Växjö. Värmbj förstamajtalade i Lund. Efteråt skrev Robert Nilsson att han inte borde ha fått göra det eftersom han redovisade sin personliga ståndpunkt, som sammanfaller med en stor del av den europeiska vänsterns (och min egen, och troligen Karl Marx om han hade levat), att EU är en naturlig politisk reaktion på produktivkrafternas utveckling och kan göras till ett redskap för progressiv samhällsombildning.

Detta kallar jag, återigen, intolerans, och det står i beklaglig kontrast till min egen öppenhet mot t.ex. Ali Esbatis och Kalle Larssons förstamajmedverkan i Lund trots att jag haft svårt för deras fraser och floskler (de har sagt bra saker också).

Det är tack vare att vänsterpartiet återvunnit den då kortlivade öppenheten och mångfalden från starten 1917 som det har kunnat bli ett medelstort parti med betydande politiskt inflytande.

Mot detta står en leninistisk tradition, symboliserad av parollen "hellre mindre men bättre", som vill snäva in partiet, göra det "renare".

Ett exempel. Jag ser det som en strategisk vinst för vänstern (s + v) att den fått över miljöpartiet på sin sida, och det på alla parlamentariska plan, från riksdag till kommuner. Därmed kan borgarna hållas borta från regeringsmakten under överskådlig tid.

På sistone har jag hört flera ungdomskommunister i Lund uttrycka stor främlingskap inför mp, och två av dem ville aktivt vägra Röda Kapellet att ackompanjera en mp-talare. Samtidigt visar en färsk opinionsmätning att hela 38 procent av tillfälgade personer med vänsterpartiet som sitt förstaval är beredda att rösta på mp om de riskerar att halka ur riksdagen, vilket det tyvärr finns risk för. Det är mer än något annat parti.

Jag vill ha ett öppet och mångsidigt vänsterparti. Där finns plats även för nyleninister – men de ska hållas kort!

GUNNAR SANDIN

Lär av Gunnar StenSSon Ulf!

"Rune Liljekvist bidrar i VB nr 36 med en logisk vidareutveckling av den allmänna revideringen av partihistorien: lundalinen är en myt!"

Vad har jag gjort? Jag citerade ordragrant Gunnar Sandin och Sven Bertil Persson ur en radiointervju (som jag har på band). Jag gav vissa fakta ur partihistorien, som Ulf borde känna till. Jag har många fler fakta från Sthlms-distriktet, där jag arbetade i 15 år (1970-1985) som ombudsman såväl på distriktsexpen som i norra delarna av distriktet. Under tiden 1970-75 gick mycket arbete ut på att driva igenom partiets nya politik i motstånd mot dem som fortfarande stod för Hilding Hagbergs politiska linje gentemot Sovjetunionen. I de arbetet uppfattade vi att Vpk i Lund, med bl. a. Jörn Svensson var en viktig kraft.

Gunnar StenSSon, som ser till sak och inte är förblindad, ger mig faktiskt rätt när han skriver: "Lund varken ensamt eller först, men vi var med".

Det hade Ulf kunnat kosta på sig också!

RUNE LILJEKVIST

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adress-
ändring sänds tidningen
i retur till Veckobladet.

När jag upptäckte Linjen

Retromedlem här! Mycket är annorlunda. Förr kunde man både födas, gifta sig och dö, inom partiavdelningen. Partiet var stort, här i Lund. Ett samhälle i samhället. En typ Amish-kommunitet.

Fast med cyklar utstillet för hästkärror. Nostaliska utopier, kan man tala om det? Kommunisterna som antimodernister, och natursvärmare. Måne det snarare är Lundalinjen? Vårutflykter med tuff-tuff. Eller semester per fot, enligt långsamhetens evangelium. Och Ekelunds vänner. Eller var det Ekelöf?

Strunt samma. Samt det parallella samhällets ideal! Där rätt sinne lag genomdrivs av skägfolk som åberopar sig på Bibeln. Eller SJ:s kommunikationstabell...

Inte långsökt, med puritanska sektnässigheten. Tidiga kommunisterna kopierade nämligen vitala delar av organisatoriska köret från kyrkan. Koestler! - säger nog Mårten. Rätt eller fel, lika ute ur rörelsen bägge. Den senare med tomrum efter sig, tycker Grelber, annars föga vänsall. Andra i Kompol drar sig vid namns nämnande. Vad kan ha förevarit, mårne. Vi får kolla VB:s runa. Och frivilliga valberedningsfilialen där. "Redaktörer äger politiker taga, så ock vråka".

Men nu har vi befordrat din överman, Mårten. Till KS rentav. Glansfullare blir det inte, i ett pytteparti. Malicen talar i anledning fulvitsigt om "en Stalin i klänning". Och antyder spel, samt uppgörelser i kulisserna. Med flera poster inblandade. Nåväl, återstår se vem sköter partiets hus och sport, efter 2002! Nomineringsmötet kanske välkomnar två Trotskij åter ur exilen. Från utanför resp. inne i partiet. När allt kommer kring är vi ju mjukisbolsjeviker.

Men Koestler! Du är alldeles galen generation för använt honom som manual, vid kommunistiska avprogrammeringen. Om uttrycket tilläts. Men vem vet. Mårne har vi här Lundalinjens hemlige Gudfader - eller barnmorska snarare. På tal om

Gud, och fader. Funderar på skriva till min f.d. överste själasörjare, inom stiftet. Religiösa, alltså. Och föreslå permanent representation för oss otrogna på kyrkomötet. Dvs alla ateister, agnostiker och ignoranter. Vi är många! Som dom skanderade på 70-talet. Så inte mer än rätt. Lika service åt alla medlemmar!

Lundalinjen, igen. Nedan ur en 3-sidig självbekännelse till lokala politbyrå. Inför inträdet - med gott proletärt stamträd. Vilket med rätta stolt över. Bland kattfolk som professorssöner och köpmannadöttrar. Påräknar mig merit för det! Men dom säger ansökan numera är en formalitet. Hur upprätthålla avantgardet, med såna medel? Kassör heter dock Controller, i samtida nusvenskan.

Att spåra dubbla sympatier, för typ partier med småborgerlig klassprofil? Bondedotter Karin - på KU-tiden stolt bild på pappas välnärda Herfordkor, på väggen i Gyllenkrokskollektivet - gästade vårt lokala HQ härom veckan. Då alltså Mp åsattes ovan sociala etikett. Av två unglennister. Som tydligt håller gamla klassparametrar i åra. Tur det är ordning nästan! Så halvgammal retromedlem inte känner sig alldeles borta. Och kan bravera lite med stamtavlan. Ett fett argument, när det begav sig! Gick alltid använda när man hamnade i underläge. I polemiker - eller när kappades om poster. Där borgarbarn hade för vana hålla sig väl framme. Håkan Arvidsson blev ju aldrig professor. Hans småknarriga Blekinge-Kalmaridiom låg honom nog i fatet. En riktig liten kalkborgare. Kan inte partiet nominera honom till Honoris causa? Som hämnad för socialstat och Cityuniversitet. Varför blev så sällan hederliga vänsterliberaler av dåtida clartéister och KHF-are?

Självbekännelser, var det. Kamrat Anderssons rötter, är dom bekanta? Var Lundalinjen rentav en hemlig småborgarsammansvärjning, inom klubben? Kamrater, tror jag kommit på det! Nu till mina: "Några rader av Sten H. i VB bekräftar bilden, av tingen bak slöjorna. Men fiskare är ju sympatiska, dom oxå! Även om det tog flera år begripa, varför han plötsligt började bli grov mot mig. När man föga haft att göra med, som gräsrötter. En som knappt yttrat ett ord till en, under alla dessa år. Så kom diskussionen igång, om Linjen. Okänd för alla oss där nere, långt från de ra-

sande ideologiska fältslagen på kongresserna. Vissa andra linjer, nämligen i klubbens personlandskap, började avteckna sig. Att i VB ogilla att gemålen till Petribibliotekets chef, lade sig platt för gottköpsliberaler på akademien. Ja, då var man moskovit. Eller rödgardist. Vi 50-talister som inte har bestämda åsikter om nånting! Klart orättvist. Efter år av undran gick ljuset upp. Varför kommunalrådet plötsligt började betrakta en som fiskrens, ungefär. Och ännu en i hemliga brödraskapet identifierad, debattanten i VB. Så gick det till när jag upptäckte Linjen!"

GRELBER

Kommentar:

Medlemmar i amisch-sekt. Någon i Lund som känner igen sig?

amish;

etnoreligiös grupp av bönder i nordöstra USA; antal ca 80 000, varav 75% i Pennsylvania, Ohio och Indiana. De är organiserade i *Old Order Amish Mennonite Church*, vars religiösa doktrin härrör från den schweiziska anabaptistiska rörelsen, som tillkom under reformationen. Amishsekten grundades 1693-97 av *Jacob Amman*. De regler som Amman införde omfattar bl.a. socialt avståndstagande från alla som, före gudstjänsten enkelhet i klädedräkt och livsföring. Dessa regler efterlevs noggrant även i dag. Amish är mest kända för konservatism beträffande klädsel och för sin strävan att leva så enkelt som möjligt, med ett bevarande av den livsstil som formades under 1600-talet. (ur: Nationalencyklopedien, band 1, Bra Böckers Förlag).

Stort Julnummer nästa vecka!

VB nr 40 blir ett 8-sidigt kulturnummer. Traditionenligt samtalar *Gr* och *Lucifer* om året som gått. Dom är inte helt överens om det som gott. Karin Lenz och många andra medverkar. Göte ritar och berättar. Ge bort en prenumeration till jul. Överraskningar väntar nästa år!

red.

Jörn drog folk—men inte sig själv...

Vänsterpartiet i Lund har haft ovanligt många bemärkta besökare, på både offentliga och interna möten. Förföra veckan var det riksdagsman Kalle Larsson som (uppskattat) talade om demokrati. Göte Bergström var där och porträtterade.

Åhörarna var tämligen många, vilket i någon mån kan ha berott på att Jörn Svenssons medverkan hade annonserats. Jörn kom dock inte. Något som lär ha inträffat förr.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 18/12 den planerade avslutningen med glögg ersätts med kollektivt biobesök på Kino kl 19.00 Ung Vänster bjuder, anmälan till UV Malmö nödvändig. T 040/92 14 11). Se särskild notis på sid 1.

RÖDA KAPELLET
Spel LÖ 12.30 Stortorget, rep 11.30 på lokalen Låtar: 59, 75:2, 95, 187, 188. Nästa rep. sönd 14 jan. kl 18.45 på lokalen.

VECKOBLADET

Red för detta nr: Rune Liljekvist
Red för nästa nr: Robert o Rune o Gunnar.

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersgatan 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-12 31 23. Manus mottages även som e-brev: vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! RTF-format.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13